

اعتراض های گسترده علیه بیکاری در خوزستان

صادق کار

سر شغل های محدودی شده که قرار است در موسسات حوزه نفت، گاز و پتروشیمی ایجاد شوند، مردم بومی خواستار آن هستند که سهمی از اشتغالی که در استان ایجاد می شود به مردم بومی اختصاص پیدا کند.

عملی کردن وعده جذب فارغ التحصیلان دانشگاه نفت در وزارت نفت، را منتشر کرد.

دلیل و انگیزه اصلی هر دوی این اعتراض ها مرتبط با بیکاری گسترده در زر خیزترین و پر درآمدترین استان کشور است. وجود آمار بیکاری بالا در خوزستان موجب رقابت شدید بر

خبرگزاری "ایلنا" در دهم آذر از "اعتراض گسترده خوزستانی ها به آزمون نفت "خبر داد. همین خبرگزاری یک روز پیش از انتشار گزارش "اعتراض گسترده خوزستانی ها "خبر از ادامه اعتصاب دو هفته ای دانشجویان دانشگاه صنعت نفت که خواستار تغییر هیات رئیسه دانشگاه و

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

بدتر شدن شرایط اشتغال در سیاست ها، فساد، سود جویی بی حد و حصر مقامات و نهادهای مختلف نظام، دخالت های پرهزینه آن ها در کشورهای دیگر و ... قرار دارد. دخالت نظامی در کشورهای دیگر علاوه بر آن که هزینه های کلانی را بر کشور تحمیل کرده و می کند، به عامل مهمی در دامن زدن به رکود، بیکاری و تشدید آن ها تبدیل شده و عملاً اقتصاد و اشتغال در کشور را به سوی انزوا و نابودی سوق داده، بنا بر این تا زمانی که این دخالت های ناروا ارتجاعی و ضد مردمی ادامه دارد، تصور نمی رود که بهبودی ولو اندک در کاهش رکود و بیکاری رخ دهد. دست برداشتن از این دخالت ها و روی آوردن به همزیستی مسالمت آمیز با همسایگان و تاکید بر صلح بجای تحریک و تهدید در شرایط کنونی و به رسمیت شناختن و رعایت آزادی های اساسی، نخستین گام به سوی حل معضل بیکاری، رکود اقتصادی و معضلات متعددی است که حکومت بر مردم کشور تحمیل کرده و بیکاران می توانند، با هدف سازماندهی هر چه بیشتر، سعی کنند متشکل و بصورت یک پارچه علیه بیکاری و علت واقعی آن مبارزه خود را گسترش دهند و با قدرت تشکل و استفاده از همه ابزار موجود در عرصه رسانه ها، تشکل های مدنی و شبکه های اجتماعی برای حق کار، دولت را وادار به تغییر سیاست هایش کنند. بدون مبارزه متحدانه و فشار هدفمند به حکومت، امکان خلاصی از بیکاری و فقر وجود ندارد. اعتراض های مردمی هفته گذشته در خوزستان، در ذات خود اعتراض به بیکاری است و این تحرکات که محدود به خوزستان هم نیست، حکایت از گسترش این نوع مبارزه و مطالبات صنفی همراه با رشد آگاهی در میان جوانان بیکار دارد.

بیکاری و بی تدبیری شان را به سوی خود بیکاران هدایت کنند و ضمناً مانعی دیگر بر سر یک پارچگی بیکاران و جنبشی که علیه بیکاری رفته رفته در حال شکل گرفتن است، بوجود آورند.

حق کار یک حق بدیهی و مسلم است و دولت ها موظف به تامین آن هستند و مادامی که این حق تامین نشود، دولت وظیفه دارد نیازهای زندگی متقاضیان کار را تامین کند. به همین جهت مبارزه علیه بیکاری و برای کار در هر صورت درست و ارزشمند و در جهت احیاء حقی قانونی است که به هر علت دولت از برآورده کردن آن ناتوان است. اما واقعیت این است که اختصاص سهمیه در شرایط بیکاری گسترده و سراسری اگر چه ممکن است یکی دو درصد از نرخ بیکاری در یک منطقه بکاهد و به همان نسبت نرخ بیکاری در منطقه دیگری را افزایش دهد، اما چاره کار بیکاری در خوزستان و هیچ نقطه دیگری از ایران نیست و چه بسا می تواند به تفرقه و رقابت میان نیروی کار و مردم در مناطق مختلف دامن بزند و به عاملی علیه خود بیکاران تبدیل شود. برای مبارزه با بیکاری و وادار کردن دولت لازم است به دنبال راه حل های موثر دیگر و قبل از همه هم سو و فشرده کردن صفوف همه بیکاران بود.

خوشبختانه در ایران ظرفیت بالقوه برای ایجاد اشتغال و به حداقل رساندن بیکاری و حرکت به سوی اشتغال کامل، که خواست اصلی فعالان جنبش کارگری است، وجود دارد.

برخلاف ادعای مسوولان دولتی و کارفرمایان که به دروغ علل بیکاری را قانون کار و دستمزد بالای نیروی کار و مسائلی از این دست می دانند و سعی دارند آن را به خورد جامعه دهند و به باور عمومی تبدیل کنند، ریشه معضل بیکاری و

این اعتراض ها البته تازه نیستند. قبل از این نیز اعتراض های متعددی به همین خاطر در شهرهای مختلف خوزستان صورت گرفته بود و در اثر همین تحرکات بود که مسوولان دولتی با اختصاص سهمیه برای مردم بومی موافقت کردند، ولی به آن پایبندی نشان ندادند و همین موجب گسترش اعتراض های گروه های اجتماعی مختلف که در خبرگزاری "ایلنا" بخش هایی از آن منعکس گردیده، شده است.

حق کار یک حق بدیهی و مسلم است و دولت ها موظف به تامین آن هستند و مادامی که این حق تامین نشود، دولت وظیفه دارد نیازهای زندگی متقاضیان کار را تامین کند

مطالبه سهمیه اشتغال تا وقتی که نرخ بیکاری این همه بالا نرفته بود، بندرت پیش می آمد ولی فشار بیکاری از یک سو و ناتوانی مسوولان دولتی در ایجاد اشتغال از سوی دیگر و هم چنین اختصاص محل های شغلی محدود به نزدیکان و حامیان مدیران و نهادهای حکومتی که دیگر از چشم کمتر کسی پنهان مانده، زمینه چنین مطالباتی را فراهم کرده است. مسوولان دولتی و کارفرمایان هم بدشان نمی آید با دامن زدن به رقابت بین کارگران بومی و غیر بومی بخشی از فشار ناشی از

اتحادیه های صنفی در حال گذار تغییرات در روابط صنعتی در ویتنام (بخش ششم)

اروین شوایتزلم
ترجمه گودرز

اشکالات ساختاری همچنان برقرار اند

کنفدراسیون عمومی VGCL و دولت هیچ کدام نمی توانند راه حل قابل قبولی ارائه دهند که بتواند در مقابل برنامه های گسترده صنعتی ایستادگی کند. پس چگونه می توان کاهش شدید تعداد اعتصاب ها را از سال ۲۰۱۱ به بعد توضیح داد؟ شکی نیست که توسعه اقتصاد کلان در ویتنام دلیل اصلی این روند بوده است. تورم در محدوده تک رقمی مهار شده است، و در اوایل سال ۲۰۱۴ فقط ۴ درصد بود. برای اولین بار در این سال افزایش واقعی دستمزد ها، همراه با افزایش حداقل دستمزد در مقایسه با سالهای ۲۰۰۷-۲۰۱۱، ثبت شد؛ در حالی که اقتصاد جهانی هنوز به سطح قبل از بحران مالی و اقتصادی ۲۰۰۸ بازنگشته بود. هنوز هم روند ورشکستگی مؤسسات خصوصی محلی ادامه دارد و این بنظر می رسد باعث شکست بیشتری کارگران در موقع اعتراض و درخواست افزایش حقوق شده است.

باید در نظر داشت که هنوز مشخص نیست شورشهای ضد چین، که باعث صدمات و مرگ بسیاری شد، و در نیمه ماه مه در ویتنام اتفاق افتاد و به اعزام کشتی نفتی چینی به آبهای ویتنام مربوط بود، تا چه اندازه بر روند سرمایه گذاری ها تأثیر خواهد گذاشت. این شورشها از نوع اعتصابات خودانگیخته و غیرقانونی نبودند، گرچه ناظران خارجی بر این نظر بودند که شرایط ناگوار کار و زندگی کارگران، بویژه در کارگاه های کره ای و تایوانی، در شورش ها بی تأثیر نبوده است.

از اعتراضات سال ۲۰۰۹، که امروزه کمتر دیده می شود

چندتن از ناظران دلیل کاهش اعتصاب ها را در بهبود تدریجی قراردادهای جمعی می بینند، که تقریباً هیچ وقت از محدوده الزامات قانونی فراتر نمی رفت. اما واضح نیست که این روند پایدار خواهد بود. واضح است اما که کاستی های اصولی در روابط صنعتی در ویتنام هنوز درمان نشده است. تعداد اعتصاب ها در هر حال در حد متوسط است. تا زمانی که نرخ تورم در حد نازلی مهار شود و دستمزد های واقعی سقوط نکند، می توان فرض کرد شرایطی که در سال ۲۰۱۱ دیده می شد، با وجود رفع نشدن مشکلات ساختاری، احتمالاً باز نخواهد گشت. اما اگر قرار باشد که یک رکود اقتصادی مجدداً حادث شود، افزایش اعتصاب های غیرقانونی و خودانگیخته دوباره به ویتنام باز خواهد گشت. در این صورت سؤال اصلی این است که تا کی اعتصابات غیرسیاسی باقی خواهند ماند، و تا چه زمانی حزب کمونیست می تواند با مسائل کارگری بصورت ظاهری و غیر اصولی برخورد کند.

جمع بندی

۲۵ سال انتقالی از یک اقتصاد برنامه ریزی شده به اقتصاد بازار آزاد قطعاً روابط صنعتی را در ویتنام دگرگون ساخته است. رسماً ایدئولوژی دولتی به ظاهر جامعه سوسیالیستی پایبند است که در آن تضادی بین کارگران و صاحبان

¹Erwin Schweissshelm, Head of Office, Friedrich-Ebert-Stiftung, Vietnam Office

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

سرمایه وجود ندارد و در نتیجه روابط صنعتی با تعادلی هارمونیک برقرار است. در عمل اما تحرکات رشد و توسعه، ادغام در اقتصاد جهانی، و ظهور کارآفرینان و سرمایه گذاران ویتنامی و خارجی در اقتصاد کارگران را تحت فشار مشابه ای با سایر نقاط جهان قرار داده است.

رقابت برسر دستمزد های پایین تر از حداقل نرخ، رشد تعداد مشاغل متزلزل و نامطمئن (پروکاریا)، سطح نازل تأمین اجتماعی و غیره. از انجائی که روند اصلاحات با اصلاحات سیاسی هماهنگ نبود و کنفدراسیون عمومی کارگران ویتنام VGCL هنوز خود را نیروی انتقالی حزب کمونیست ویتنام می بیند، اتحادیه های صنفی نیز نتوانسته اند خود را به عنوان نماینده واقعی و مستقل منافع کارگران تثبیت نمایند. از سوی دیگر در برخی از رشته ها کنفدراسیون عمومی توانسته قدم های مهمی را بسوی ساختار اصلی اتحادیه ای، که حافظ منافع اعضا در اختلافات با کارفرمایان باشد، بردارد تا بتواند با استفاده از شبکه گسترده ای از امکانات اداری برای کمک و حمایت قانونی از کارگران بطور مستقیم وارد صحنه شود و یا از طریق مذاکره جمعی نتایجی بمراتب بهتر از قانون کار بدست آورد. تا جائی که سیستم سیاسی یک واقعیت موجود است، فعالیت های VGCL برای بهبود حمایت قانونی و مذاکرات جمعی باید حمایت شود. با این وجود قانونگذاران باید موادی از قانون را ترمیم نمایند که مانع از استفاده اتحادیه ها از مکانیزم های مرسوم در مبارزه صنفی، از جمله حق اعتصاب و سایر کنش های صنعتی به عنوان آخرین مرجع در مذاکره با کارفرما می شود. در غیر این صورت رابطه بین کارفرما و کارگران در ویتنام هیچ گاه به سطح برابر نخواهد رسید.

دیگر کشورها

کمیسیون های کارگری اسپانیا مبارزه ای فراتر از صنف

اشاره:

یکی از نکات قابل توجه در بین تشکل های کارگری در کشور های صنعتی، حکایت از این دارد که نه تنها در رابطه با مسایل کارگران و مطالبات صنفی خود، بلکه در همه جهات که وابسته به حقوق انسانی و تعهد اجتماعی است، فعال عمل می کنند و نسبت به سیاست های نادرست حکومت واکنش نشان داده و نسبت به وظیفه انسانی خود لحظه ای کوتاه نمی آیند، حتی اگر موضوع نجات پناه جویان مطرح شود. از این رو کمیسیون های کارگری اسپانیا" در اطلاعیه ای که روز ۳۰ نوامبر منتشر کرد به دولت این کشور هشدار داد که نسبت به جان پناه جویان مسوولانه برخورد کند و خواهان حفاظت از جان مهاجران و پناهندگان شد. این نوع برخورد و واکنش از طرف تشکل های کارگری اسپانیا می تواند تجربه ای برای فعالان کارگری و صنفی ایران به حساب آید که حیطه فعالیت خود را نه تنها در حیطه صنف مربوطه بلکه به طور گسترده براساس ارزش های انسانی، در همه جهات سازمان دهند و مبارزه کنند، البته با توجه به همه شرایط و فاکتور های موجود در جمهوری اسلامی ایران. در ادامه ترجمه بخش هایی از اطلاعیه کمیسیون های کارگری اسپانیا به همراه خبری از اعتصاب کارگران کلمبیا تقدیم شما می شود:

مدیترانه می خواهند به مناطق امن برسند، عادی شود. در این بیانیه " کمیسیون های کارگری " از دولت اسپانیا مصرأ می خواهد تا تدابیر لازم و امکانات مالی و انسانی ضرور را در سواحل جنوبی و در مکان هایی که معمولاً پناه جویان تردد دارند، آماده کند تا از وقوع مرگ های بیشتر در آب های مدیترانه و سواحل اسپانیا جلوگیری شود.

کمیسیون های کارگری اسپانیا" در اطلاعیه ای که روز ۳۰ نوامبر صادر کرد، اعلام داشت: نباید بگذاریم که اخبار مربوط به غرق شدن روزانه پناه جویانی که از فقر و بی خانمانی می گریزند و از طریق

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

را برای رسیدن به اروپا از طریق سواحل اسپانیا بکار می گیرند. البته به نظر می آید دولت مراکش کنترل سابق را روی مرزهایش ندارد و به موازات آن تدابیر کنترل مرزی اسپانیا برای پناهجویان شناخته شده است که می توانند آن ها را نادیده گرفته و به سواحل برسند. با همه این ها باید گفته شود میزان مهاجرتی که به اسپانیا می رسند، به لحاظ کثرت قابل قیاس با سواحل ایتالیا و یونان نیستند.

مطابق حقوق دریایی، دولت اسپانیا باید امکانات لازم را مهیا کند تا در صورت لزوم بتواند به نجات جان انسان هایی بشتابد که زندگیشان به هر دلیل در آن به خطر افتاده است، البته این امر مستقل از سیاست و رفتاری است که بعدا در خشکی و مطابق با قوانین با آن ها می شود.

اخیرا وزیر کشور در این رابطه اعلام کرده است: که زندگی را عملا بر آنهایی که غیر قانونی وارد می شوند غیر ممکن خواهد کرد و آن هم از طریق محصور کردن شان در مکان هایی به مانند زندان.

" کمیسیون های کارگری " این سخنان را غیر مسئولانه و غیر انسانی ارزیابی می کند.

در انتها **" کمیسیون های کارگری "** از دولت می خواهد تمامی امکانات لازم را بسیج کرده و با کمک گیری از ارتش و به کارگیری نگهبانان مرزهای دریایی از وقوع تلفات انسانی بیشتر در آب های مدیترانه جلوگیری کند.

در ادامه این اطلاعیه آمده است: روشن است که پناه جویان به خاطر شرایط دشوار در کشورهای شمال آفریقا، خاصه لیبی راه های تازه ای

کانون متحده کارگران کلمبیا

قویا از اعتصاب و خواسته های کارگران حمایت می کنیم

" کانون متحده کارگران "
کلمبیا از شرکت نفتی که قصد انتقال کارگران را دارد می خواهد تا به منافع آنان که ناظر به رعایت قوانین کار و حقوق بشر است، احترام بگذارد.

این بیانیه به امضاء **لوئیس آلخاندرو پدرازا ، فابیو آریاس خیرالدو و ادگار موخیکا بانگاس**، بترتیب، رئیس، دبیر کل و مسئول امور همبستگی و حقوق بشر این سندیکا رسیده است.

به دعوت اتحادیه سندیکایی کارگری صنعت نفت کلمبیا، کارگران این شرکت از روز ۲۷ نوامبر در اعتصاب بسر می برند. این امر به خاطر اعتراض به انتقال ۲۰۰ کارگر که به نگهداری از خطوط انتقال لوله نفت اشتغال دارند به شرکت چند ملیتی **سنیت** صورت گرفته است. این انتقال بدون مشورت با کارگران و فقط بنا بر تصمیم مدیریت صورت گرفته است. **" کانون متحده کارگران "** کلمبیا در اطلاعیه ای اعلام داشت؛ قویا از این اعتصاب و هم چنین از خواسته های آنان که به شرح زیر است پشتیبانی می کند:

- اطمینان از این که شرکت **" سنیت "** هم چنین قرارداد ۱۵ ساله این کارگران را به رسمیت بشناسد.

- مفاد قرارداد تمام کارگران فنی مورد احترام شرکت **" سنیت "** قرار گیرد.

- هیچگونه جریمه و اقدام تلافی جویانه علیه کارگران اعتصابی صورت نگیرد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

از جهان کار

آینده کار، چنان که می خواهیم (بخش ۱۲)

سازمان کار و تولید

مدیریت می شد - این است که این بنگاه های اقتصادی در درون شبکه تأمین کنندگان و تولیدکنندگان خردشان در جاهای مختلف دست به اعمال کنترل می زنند، بی آن که مسئولیتی بابت شرایط کار کارگران در آن ها بپذیرند. شرکت های بزرگ با مارک های شناخته شده مسئولیتی را که در قبال کارگران شان دارند، به شبکه های پیچیده و سیال تأمین کنندگان و حق امتیازها می سپرند. این وضع می تواند به تعریف مبهمی از مسئولیت برای ایمنی و به بیراهه هائی در کار هماهنگی بیانجامد. چالش بزرگ همانا تجدید نظر در تقسیم قدرت سیاسی است به نحوی که بتوان بار دیگر سازمان جدید کار و تولید را هدایت کرد.

به نظر شرکت کنندگان در این پانل، یک موضوع اساسی که باید در چارچوب گفته شده مورد رسیدگی قرار گیرد، ایجاد تراز مجددی بین کنترل و مسئولیت در زنجیره های عرضه جهانی است. چارچوبها و قوانین مرسوم باید بازبینی شوند تا امکان بهره گیری بنگاه های اقتصادی از جنبه های سودآور جهانی شدن از سوئی و در عین حال رعایت تعهدات آنها نسبت به کارگران شان فراهم آید. این مهم می تواند یا از طریق تمرکز و تراز مجدد مسئولیتهای این بنگاه ها یا با عدم تمرکز کنترل و مسئولیت، و کشاندن قدرت به لایه های محلی عملی گردد. برخی کوششها انجام یافته اند تا نقش عاملهای واسطه ای را، که بین شرکت های چندملیتی و شرکت های محلی پیوند ایجاد می کنند، تقویت کنند. از جمله می توان از اقدامات صورت یافته در اندونزی و برخی کشورهای امریکای لاتین در راستای قاعده مند کردن فعالیت این شرکت های واسطه نام برد. خارج از کادر زنجیره های عرضه جهانی نیز می توان نمونه اقدامات مشابهی را یافت، اما این موارد باید مورد حمایت سیاسی قرار گیرند، زیرا غالباً با دشواریهای بسیاری در اجرا مواجه اند. هر دو گزینه، چه تمرکز و چه عدم تمرکز، با چالشهای بزرگی روبرو اند و به حمایت حکومتها نیاز دارند.

این که تغییرات در سازماندهی کار و تولید با چه سرعتی مدل های موجود استخدامی را تحت تأثیر خواهند داد، و این که آیا مناسبات کارگر و کارفرما تا تمرکز بر امر "حمایت" ادامه خواهد یافت و اگر آری، به چه میزان، موضوعات مورد توجه و مباحثه در یک پانل دیگر بود: پانل سازمان کار و تولید.

حاضران در این پانل عبارت بودند از: فابریزو کافاجی (از دانشگاه تورنتو)، فلورانس پالپاکوئر (از دانشگاه مون پولیه) یوبا سوکونا (از دانشگاه کالج لندن)، دیوید وایل (از وزارت کار ایالات متحده)، کاتلن پاسچیر (از کنفدراسیون اروپائی اتحادیه های کارگری) و کریس د میستر (از فدراسیون شرکتها).

سازمان کار و تولید دستخوش تغییرات رادیکالی در خلال دهه های گذشته شده است. این تغییرات به نوعی "محل کار قطعه قطعه"^۲ راه برده و این امکان را فراهم آورده اند که شرکتها هزینه های تولیدی شان را اساساً کاهش دهند.

برونسپاری، کسب حق امتیازی، پیمانکاری واسطه و مدیریت شخص ثالث، تنها چم نمونه از اشکال انتقالی ساختار تولید اند. تکنولوژیهای اطلاعات و کامپیوتر این انتقال را ممکن کرده اند.

خیلی زود به سیستمهای موروئی عادت خواهی کرد

یکی از پیامدهای اولیه قطعه قطعه کردن وظایف - وظایفی که انجام آنها پیشتر از این در داخل بنگاه ها

^۲ این اصطلاح ناظر بر روال کنونی عملیات در بسیاری از شرکت های بزرگ است که خودشان را به پیشبرد فعالیت هسته ای محدود کرده و باقی فعالیت های جنبی را به دیگران سپرده اند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

شده اند، و ترمها و شرایط استخدام با آنچه در طول یک زنجیره عرضه برای کارگران در ساختارهای مختلف اقتصادی و با شرایط استخدامی مختلف حاکم است، تفاوت بسیاری دارد. این نیاز وجود دارد که با ملاحظه عاملهای مختلف درگیر در این زنجیره ها و سطوح کنترل مربوط به هر یک از آنها، امکان ایجاد اشکال جدید مسئولیت انعکاس یابند. بهترین آلترناتیو همانا ترکیب تمرکز و عدم تمرکز و تقویت ترکیب خصوصی - عمومی است. از این منظر پیشنهاد شد که سازمان بین المللی کار در تضمین اثرگذاری مکانیسمهای قانونی برای اجرا پیش قدم شود.

این استراتژی باید به زنجیره عرضه خاصی تطبیق یابد، زیرا زنجیره های عرضه جهانی در بخشهای اقتصادی و مناطق مختلف مشخصه های مختلفی دارند. برای مثال، در بخش مواد غذایی یا معدن، موضوع اصلی کنترل بر منابع اولیه است، در حالی که در صنایع الکترونیک و اتوماسیون، طریقی که طبق آن کنترل اعمال می شود بستگی بسیاری به محلی بودن منابع، مالکیت منابع و طبیعت رقابتهای جاری در بازار دارد. بنابراین، استراتژی واحدی که با همه موارد جور درآید، وجود دارد. دومین پیامد انتقال استخدام به طرفهای ثالث این است که قوانین کار و حمایت اجتماعی در سطح محلی وضع

اطلاعه

احضار و تهدید فعالان کمک رسان به زلزله زدگان کرمانشاه

دولت بواسطه دستگاه های قضائی، امنیتی و انتظامی ش در مقابله با همبستگی سراسری مردم در تمام نقاط ایران و نهادها و انسانهای مدافع انسانیت در جای جای دنیا با مردم آسیب دیده کرمانشاه از ابتدا شکل گیری این همبستگی انسانی اقدام به تهدید و اعمال فشار بر فعالان کمک رسان کرده است.

در راستای این سیاست، اداره اطلاعات سنندج طی هفته گذشته اقدام به احضار فعالین کارگری و اعضاء هیئت کوهنوردی شهر سنندج «فرهاد چتانی، طیب چتانی، لطف اله احمدی، ادب کرباسچی، حیدر آخته، افشین ادب و افراد دیگری» نموده که فعالانه در جمع آوری و رساندن کمک به زلزله زدگان کرمانشاه تلاش نموده اند.

پیشتر نیز ابتدا به دستور دادستانی تبریز فعالان امدادگر این شهر به جرم جمع آوری و رساندن کمک به زلزله زدگان کرمانشاه توسط مأموران امنیتی احضار و ضمن پلمب مکان کمپین، انبار کمک های جمع آوری شده آنان را بستند و به دنبال آن فعالان شهرهای دیگر را هم مورد تهدید قرار دادند.

دولت که خود هیچ نمودی به عنوان مسؤول مستقیم و بی چون و چرای تأمین کلیه نیازمندی های مردم زلزله زده که دچار کمبودهای شدید غذایی، داروئی، امکانات بهداشتی، امکانات تحصیلی، سرپناهی امن و قابل سکونت و مقاوم در برابر سرما و برف و باران گردیده اند، از خود بروز نداده و در جدی ترین شکل از نمایش خود در میان مردم زلزله زده به عنوان کمک کننده ای با کمترین ظرفیت از کمک رسانی ظاهر گشته است، توان تحمل صحنه های پر شور مردم در همبستگی و رساندن کمک هایشان به هم نوعان آسیب دیده خود را نداشته و در حالیکه تاکنون تعدادی از این انسانهای فداکار و انسان دوست مانند ابوبکر معروفی و کمک رسان فدارکار دیگر اهل یکی از شهرهای شمالی که در روزهای اول بعد از زلزله به خاطر واژگون شدن کامیون هایشان هنگام کمک رسانی در جاده غیر ایمن ثلاث باباجانی جان خود را از دست دادند و در مدت همین هفته گذشته علی دلاویز و امین عزیزی در مسیر جاده سنندج مریوان دچار سانحه شده و به شدت آسیب دیده اند، کمال مرادی، آکو و حیدر پالانی اهالی سرپل ذهاب حین کمک رسانی در جاده روستای کوئیک دچار حادثه گردیده و جان باخته اند و اقبال فیروزبخت جوان ۲۹ ساله و از امدادگران منطقه سرپل ذهاب در روستای سیوره هوار در نتیجه دعوا بر سر گرفتن کانکس جان خود را از دست داده است و شاید باز هم انسانهای دیگری به خاطر نجات جان زلزله زدگان سلامتی خود را به خطر انداخته و یا جان باخته اند، دولت با بکارگیری

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

بازوان سرکوبش اعم از دستگاه های قضائی، امنیتی و انتظامی با اقدام به تهدید و اعمال فشار بر فعالین کمک رسان در صدد مقابله با این همبستگی و ممانعت از امداد رسانی به آسیب دیدگان که به خاطر شرایط وخیم ناشی از زلزله در معرض خطر جدی قرار گرفته اند بر آمده است .
باید به این شیوه سرکوبگرانه که نتیجه اش تنها و بی پناه ماندن دهها هزار انسان دردمند، داغدار و است و نیست از دست رفته در برابر مشقات مهلک ناشی از فاجعه زلزله است، متحدانه اعتراض کرد و ضمن خواستن از دولت که به وظایفش در قبال تأمین فوری کلیه نیازمندیهای زلزله زدگان از جمله اسکان آنها در مکان های امن، خواهان متوقف شدن هر گونه تهدید، احضار و اعمال فشار بر فعالین و ایجاد فضای رعب و وحشت گردید.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

حوادث کار

آمارهایی که دیده نمی شوند

اسماعیل مجدولي
روزنامه اعتماد

کشور را به مناطق مجزایی تبدیل کرده و باعث پیچیده تر شدن احتمال مبارزه ای متمرکز و کشوری برای جلوگیری از تکرار این حوادث شده است.

به ندرت دیده می شوند و به سرعت محو می شوند. هرچه فاصله محل حادثه از مرکز دورتر باشد، فراموش کردنش ساده تر است. وجود قوانین کار موازی،

رتبه ایران از نظر میزان حوادث کار از میان ۱۸۹ کشور جهان، ۱۰۲ است. این آمار به همان اندازه که شرم آور است می تواند آموزنده باشد، اگر اساسا دیده شوند. اخبار حوادث کار

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

خرید بیمه بی‌نام مسوولیت، به مراتب از هزینه‌های ایمن‌سازی کارگاه کمتر است. هرچند طبق قانون کار، دولت از طریق نهاد «بازرسی کار»، مسوول نظارت بر ایمنی کارگاه‌هاست اما اگر بدانیم تعداد بازرسان کار در کشور ۸۰۰ نفر و تعداد کارگاه‌های بالای ۱۰ نفر رسمی، نزدیک به ۱۵ هزار است دلیل وقوع حوادث کار با گستردگی فعلی روشن می‌شود. علاوه بر کمبود بازرسان کار، فساد در بخش نظارت دولتی چنان روال شده که کلاهبرداران هم در این پوشش از کارفرمایان رشوه می‌گیرند.

تجربه کشورهای که کمترین حوادث کار را دارند نشان می‌دهد در این کشورها نهادهای کارگری مستقل (سندیکا) بازوی اجرایی دولت برای نظارت بر ایمنی کارگاه‌ها هستند. در این شرایط فقدان سندیکا در ایران صرفاً خسارت به منافع صنفی کارگران نیست. این خسارت اکنون متوجه سرمایه‌های غیرقابل تکرار و جبران‌ناپذیر انسانی شده است. سال‌ها آزمون و خطای پرهزینه بالاخره باید برای دولت روشن کرده باشد که بدون دخالت مستقیم کارگران بر ایمنی‌شان، کار زیادی از آن دستگاه رخوت‌زده و عظیم دولتی برای جلوگیری از تکرار این حوادث بر نمی‌آید.

در مناطق آزاد اوضاع متفاوت است. کارگران این مناطق در سال ۷۶ از دایره حمایت قانون کار خارج شدند و از آن پس تحت قانون کاری به مراتب محدودتر و متفاوت با سایر کارگران کشور کار می‌کنند. این قانون پایین‌دستی در اکثر مواد حمایتی با قانون کار متفاوت است، با این وجود وظایف حاکمیتی دولت برای حفظ جان کارگران موضوعی نیست که بشود با یک دستورالعمل از زیر بارش شانه خالی کرد. در مواد ۵ و ۶ «مقررات ویژه اشتغال کارگران مناطق آزاد» نیز آمده وزارت کار باید بر مسائل حفاظت و بهداشت کار و سایر امور کارگران مناطق آزاد نظارت کند و بازرسان کار موظفند از کارگاه‌های مشمول این تصویب‌نامه بازرسی کنند. علاوه بر وزارت کار، در مقررات وزارت نفت نیز فرصتی برای جلوگیری از وقوع این حوادث پیش‌بینی شده است.

ماموران اداره بهداشت و ایمنی (HSE) شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران به صورت مستقل از پیمانکاران و کارفرمایان جزء، در صورت نقص ایمنی حق مداخله دارند. با این تمهیدات به نظر نمی‌رسد برای جلوگیری از وقوع حوادث کار کمبود قانون وجود داشته باشد اما چرا همچنان کارگران در مناطق آزاد و باقی نکات کشور کشته می‌شوند؟

در ایران، میانگین، روزی پنج نفر در حوادث کار کشته می‌شوند. برای کارفرما، به لحاظ اقتصادی هزینه

مناطق آزاد اقتصادی به دلیل دورافتادگی و ویژگی‌های بازار کارشان، محل خوبی برای فراموشی‌اند. در اغلب موارد اخبار این حوادث از دیوارهای مناطق آزاد نمی‌گذرند و حتی تبدیل به رویدادی قابل فراموشی هم نمی‌شوند. انگار ساختار متفاوت بازار کار این مناطق، مجوز نادیده گرفته شدن فجایع را می‌دهند.

در تمام نقاط کشور به غیر از مناطق آزاد، قانون «نظارت مستمر» برای جلوگیری از وقوع حوادث کار را تکلیف وزارت کار می‌داند. در ماده ۹۶ این قانون، نهادهای به نام «بازرسی کار» تعریف شده است. بازرسان کار ضابط قضایی محسوب می‌شوند و اجازه متوقف کردن فعالیت واحدها در صورت احتمال خطر برای کارگران را دارند.

تعداد بازرسان کار در کشور ۸۰۰ نفر و تعداد کارگاه‌های بالای ۱۰ نفر رسمی، نزدیک به ۱۵ هزار است، دلیل وقوع حوادث کار با گستردگی فعلی روشن می‌شود. علاوه بر کمبود بازرسان کار، فساد در بخش نظارت دولتی چنان روال شده که کلاهبرداران هم در این پوشش از کارفرمایان رشوه می‌گیرند

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

کودکان کار

هزینه‌های چندبرابری کودکان کار در مراکز درمانی

درمان برای کودکان کار، رویایی با سه برابر هزینه

لیلا رزاقی

درمان رایگان کودکان کار به یک رؤیا تبدیل شده است. فرقی هم نمی‌کند ایرانی باشند یا مهاجر. با این حال برای کودکان کاری که فاقد اوراق هویتی‌ند، اوضاع نسبت به سایرین بغرنج‌تر است. گزارش‌های فعالان حقوق کودک نشان می‌دهد، برای کودکان مهاجر فاقد کارت اقامت که براساس آمارهای رسمی بیش از نیمی از کودکان کار را تشکیل می‌دهند، هزینه‌های درمان بعضی وقت‌ها به سه برابر سایرین می‌رسد.

"نامیه" با ساکی پر از داروهای درهم و برهم، عکس‌های رادیولوژی و سونوگرافی نشسته روی صندلی چوبی تک نفره کنار حیاط و چشمش دنبال نصیر می‌دود. «یه روزایی میاد اینجا با بچه‌ها درس می‌خونه، بازی می‌کنه؛ ولی مریضی طاقتشو کم کرده.» رنگ و روی پریده نصیر حال درونی‌اش را نشان می‌دهد. اما چشم‌هایش پر از شوق زندگی‌است. گاه‌گاهی می‌دود میان بچه‌ها، سرک می‌کشد داخل کلاس‌های پرهیاهوی جمعیت و ضربدر می‌کشد روی دیوار برای روزهای مانده. «فلج روده است. گفتن تا هفت ماه دیگه اگه داروها رو خورد و خوب نشد باید روده شو بردارن. دکتر می‌گه باید غذای مقوی بخوره تا خوب شه. از کجا بیارم وقتی خرج پنج نفر دیگه هم با منه؟ تا الان نزدیک ۱۰ میلیون خرج عمل و داروهاش شده. این بچه به‌خاطر داروهاش کار می‌کنه».

برای نامیه که با تی‌کشیدن پله‌های منازل ساختمانی، تأمین هزینه‌های روزمره ۶ عضو دیگر خانواده را یکنه به دوش می‌کشد و گاه‌گاهی روی کار کردن نصیر، کودک ۱۰ ساله‌اش حساب می‌کند، هزینه‌هایی که تا امروز برای تأمین مخارج درمان فرزندش متحمل شده، غیرقابل باور است.

« فلج روده است. گفتن تا هفت ماه دیگه اگه داروها رو خورد و خوب نشد باید روده شو بردارن. دکتر می‌گه باید غذای مقوی بخوره تا خوب شه. از کجا بیارم وقتی خرج پنج نفر دیگه هم با منه؟ تا الان نزدیک ۱۰ میلیون خرج عمل و داروهاش شده. این بچه به‌خاطر داروهاش کار می‌کنه»

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

نامیه جور در نمی‌آید. "دکتر که اینجوری گفت، دیگه از زندگی سیر شدم. شوهرم کارگر بود. از وقتی آسیب دیده، افتاده توی خونه. زمینگیره. خودم ازش مراقبت می‌کنم. الان مدت‌هاست خونه دخترم مهمونم؛ چون نمی‌تونم اجاره خونه بدم. از کجا بیمارم برای این بچه غذای مقوی بگیرم؟ بعضی وقتا که دارو می‌خوره، میگه مامان دلم می‌لرزه. برام یه آبگوشتی چیزی درست می‌کنی؟ می‌رم قصابی، میگه خانوم با ۵ تومن که نمی‌تونم بهت گوشت بدم. یا باید پول درمان رو جور کنم یا خورد و خوراک رو."

"کمال"، فرزند بزرگ خانواده بود و عزیز دردانه پدر، "هرجا که رفتند، برای بستری کردنش از شون کارت هویت می‌خواستن. اینها هم نمی‌تونستن این کارت رو تهیه کنن. لحظه‌ای که پدرش فهمید از پس هزینه‌های درمانش برنمیاد، گفته بود می‌رم ولش می‌کنم یه جایی حوالی شاه عبدالعظیم، یکی می‌یاد می‌برتش بهزیستی. شاید جونش رو نجات دادن. همین کار رو هم کرد؛ ولی همون شب اول دلش طاقت نیاورد و رفت و بچه رو آورد خونه... چند روز بعد شنیدیم از ایران رفتن. به‌خاطر کمال."

میلاد، کمتر از یک سال پیش همراه عمویش از افغانستان به ایران آمده بود تا به خیل عظیم کودکان مهاجر کارگری پیوندد که در جست‌وجوی کار و امنیت به ایران می‌آیند. دوری از پدر و مادرش را به هر زحمتی بود تاب آورد. از کودکی‌های بریادرفته هم مثل خیلی‌ها دست کشیده بود. گاری باربری بازار بزرگ تهران شده بود تنها همدمش. یک‌دفعه اما بزرگی یک درد امانش را برید؛ دردی که سرانجام کارش را به «صنعت درمانی ایران» کشاند... او حالا ۱۳ ساله است و مبتلا به سرطان غدد لنفاوی... «کارت هویت نداشت. چندوقتی از اومدنش نگذشته بود که یه توده بزرگ تو گلوش ایجاد میشه. همون موقع با عموش به بیمارستان سینا مراجعه کردن و بعد از کلی عکس و آزمایش، جراح بیمارستان گفته بود باید توده رو دربیارن که حدود ۴ میلیون هم هزینه داشت."

منبع: روزنامه جامعه فردا

نصیر، کودک کارگر افغان از زمانی که به دنیا آمده با این بیماری دست و پنجه نرم می‌کند. نامیه می‌گوید: «طالب (طالبان) پدر و برادرم و دامادمون رو کشت. ماهم از ترسمون اومدیم ایران. اون موقع نصیر دوسالش بود. همش شکم درد داشت و اسهال می‌شد.» اما هرچه بزرگ‌تر شد، مریضی هم با او قدکشید. "۷-۸ ساله بود که بردیمش بیمارستان علی‌اصغر. با معرفی جمعیت، اونجا عملش کردن. تا یک سال بعد از عمل، اوضاع خوب بود؛ اما بعدش بازهم حالش خراب شد. چند وقت پیش دوباره رفتم پیش دکتر. گفتم این همه امید منه... اون‌موقع دکتر برام توضیح داد که وضعیت بچه چقدر خطرناکه. گفت یک دستش فلجه، یک پاش... بچه توام روده‌اش فلجه. گفت باید حداقل تا ۶ ماه بهش غذای خوب، سوپ و آب میوه‌های تازه بدین... شاید اگه داروهاشو درست مصرف کنه، بهتر بشه. اگه نشد، باید روده رو برداریم."

اما تهیه غذای خوب و مقوی و میوه تازه با وضعیت نامناسب زندگی

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

تتر اخبار

تتر اخبار کارگری در هفته ای که گذشت:

تعطیلی معادن زغال سنگ زلزله زده در کرمان ادامه دارد/ احتمال خطر تجمع گاز

پرونده اختلاف کارگران کیش چوب با کارفرما به دفتر اشتغال رسید

کارگران حفاری شمال: حقوق آبان ماه و مطالبات مزدی را نپرداختند

ادامه اعتراضات بومی‌های کنگان/ شب گذشته مقابل فاز ۱۹ چادر زدند

بعد از تحصن دیروز کارگران شرکت و تحصن امروز صبح باز نشستگان ، اکنون تحصن کارگران نی بر در جلوی ورودی مدیریت کشاورزی برای مطالبات معوقه خود

بیانیه ۱۰۶ وکیل در محکومیت کشتار کولبران

تجمع باز نشستگان نیشکر هفت تپه دم در اصلی شرکت توی محوطه میدان روبروی بانک ملی ، اعتراض به پاس نشدن چک سنوات

کارگران پیمانی شهرداری شهرستان هرسین چهار ماه است حقوق دریافت نکرده اند

فراخوان به تجمع اعتراضی در تهران توسط غارت‌شدگان مؤسسه افضل توس

جان باختن یک کارگر ۶۰ ساله حین کار در اشرینان بر اثر ریزش ساختمان

تجمع اعتراضی کارگران نیروگاه برق آبی سی سخت نسبت به عدم پرداخت ماه ها حقوق مقابل استانداری کهگیلویه و بویراحمد

تعطیلی معادن زغال سنگ هجدک، اشکلی و اسد آباد پس از زلزله

باز هم تصادف سرویس رفت و آمد کارگران واینبار مصدومیت تعدادی از کارگران کارخانه شیرین عسل

عوارض عدم پرداخت ۶ ماه حقوق کارگران شهرداری زابل

لگدمال شدن حقوق کارگران فضای سبز منطقه ویژه عسلویه توسط شرکت ها پیمانکاری

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

روز گذشته، یک کارگر ساختمانی در اشتهرینان بروجرد بر اثر ریزش دیوار جان خود را از دست داد.

ادامه اعتراض و تجمع کارگران نی بر نیشکر هفت تپه، جلوی مدیریت کشاورزی شرکت هفت تپه بابت طلب پاداش معوقه دو سال گذشته

قسمتی از معدن البرز شرقی به دلیل نشتی گاز تعطیل شد

اعتراض کارگران پیمانکاری فاز ۱۴ / مطالبات پرداخت نشده است

تجمع اعتراضی معلولین و درخواست تصویب لایحه در مجلس برای احقاق حقوق شهروندی

بر اثر تیراندازی نیروهای مرزی کولبری زخمی شد.

فارغ التحصیلان دانشگاه صنعت نفت دیروز در پاستور مقابل نهاد ریاست جمهوری تجمع کردند

همزمان با افزایش خط فقر و جمعیت زیر خط فقر، حاشیه نشینی نیز در ایران چند برابر شده است. مقامهای دولتی جمعیت حاشیه نشین را ۱۲ تا ۲۲ میلیون نفر اعلام کرده اند.

یک کارگر ساختمانی پس از سقوط از ارتفاع ۹ متری جان باخت

در پی انتشار فراخوان اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه، مدیریت شرکت مبلغ صد هزار تومان به حساب کارگران واریز نمود

معاون حفاظت و بهره برداری سازمان آب و برق خوزستان: در پنج سال گذشته ۹۷ نفر در کانالهای آبیاری این استان خوزستان غرق شده اند.

پروین مهدی: برای اعتراف دیر شده، اموال ما را باز گردانید

براساس جمع بندی نتایج یک نظرسنجی در میان رانندگان اسنپ، برای روز شنبه، پس فردا فراخوان به تجمع ساعتی داده شده است

بیکاری ۱۴۷ کارگر با سابقه کارخانه پروفیل ساوه/کارگران بیکار شده همه بازنشسته هستند

فعالین حقوق کودک همچنان در کنار کودکان اسیب دیده کرمانشاه

هیوا مصطفوی کولبر ۳۲ ساله اهل روستای پوش آباد اشنویه بر اثر سرمازدگی در ارتفاعات کیله شین جان باخت.

به اخراج و به گروگان گرفتن حقوق کارگران شهرداریهای کردستان باید اعتراض کرد.

عدم پرداخت ۴ ماه حقوق کارگران شهرداری میرجاوه

بلا تکلیفی شغلی و معیشتی ۲۰ کارگر اخراجی شهرداری مرند ادامه دارد.

تجمع اعتراضی معلمان حق التدریسی شهرضا نسبت به بلا تکلیفی استخدامی مقابل اداره آموزش و پرورش

تکرار حوادث کار، دولت و کارگران در ایران، میانگین، روزی پنج نفر در حوادث کار کشته می شوند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

❓ وعده های تو خالی وزیر کار به کارگران کارخانه های هپکو واذر اب

❓ پشت پرده پرداخت دیه کارگران معدن یورت
همزمان با فاجعه معدن آزادشهر یورت افشا شد که کارفرمای این معدن برای صدها کارگری که در آن معدن مشغول به کار بودند فقط تعداد ۴۰ بیمه نامه بی نام مسئولیت مدنی کارفرما در مقابل کارکنان تهیه کرده است

❓ جان باختن یک کارگر جوان حین کار در ساختمان نیمه کاره نیشابور بر اثر سقوط

❓ سقوط بیماران خاص به زیر خط فقر
❓ تعدادی از ۱۷۰ نفر کارکنان اخراجی کارخانه خود رو سازی آمیکو در منطقه آزاد ارس با سابقه های کاری بیش از ۱۲ سال در تجمعی خواهان احقاق حق خود مانند پرداخت سنوات وغیره از کارخانه شدند

❓ تجمع نیروهای اخراجی وتعديل شده بانک صادرات جلو مجلس

❓ اعطای وام مسکن ۲,۷میلیون تومان اقساط ماهانه!

❓ بزرگ نمایی در مورد افزایش حقوق بازنشستگان
وزیر کار ورفاه اجتماعی :حقوق بازنشستگان باز هم افزایش می یابد

❓ دستمزد کارگران نمایشگاه مطبوعات هنوز پرداخت نشده است /کارفرما وعده سر خرمن میدهد

30در صد مدارس خوزستان تخریبی هستند .برای ریزگردها پول ماسک نداریم

❓ حسین تاج وکیل معلمان زندانی از عدم موافقت دادستانی با مرخصی اسماعیل عبدی ومحمود بهشتی لنگرودی خبر داد

150کارگر شهرداری مریوان بدون دریافت هفت ماه دستمزد بیکار شدند

50کارگر پروژه راه سازی باند دوم تور بروجرد به اراک حدود شش ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند

160نفر از نمایندگان مجلس در نامه ای به رئیس مجلس از وی خواستند تا از سازمانهای تامین اجتماعی متناسب سازی حقوق کارگران بازنشسته این صندوق را پیگیری کند

❓ رسیدگی به مشکل کارگران حمل ونقل خلیج فارس آغاز شد /نگرانی ۱۲۰۰کارگر از آینده شغلی

❓ روحانی: درحوزه صندوقهای (بیمه وبازنشستگی)وضع ما سال به سال بدتر میشود

❓ کاهش سهم فقرا :سهم دهک پایین جامعه از کل هزینه نا خالص کشور در سال ۱۳۹۱برابر با ۲,۶۸ در صد بود که در سال ۱۳۹۵ به ۲,۳۷در صد رسیده

❓ فراخوان اعتصاب توسط کارگران نیشکر هفت تپه

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۶ / ۴ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۴

بدون شرح

